

FNL SVN 10 ÅR

Utgitt av PRR's Informasjonstyre PB 8317 Hammersborg Oslo 1 - Postgiro 20 91 36 .

1. ÅRGANG - NR 3

Desember 1970

Vi gratulerer FNL SVN med tiårsdagen.
FNLs fane leder den sørvietnamesiske
revolusjonens allsidige seire.

I N N H O L D

Side

*Biografier

- Advokat NGUYEN HUU THO, President i Sør-Vietnams FNL	1
- Arkitekt HUYNH TAN PHAT, Regjeringssjef i RSVNs PRR	2
*FNL 10 ÅR - 20. desember 1970	3
*Ti framgangsrike år	12
*Liste over organisasjoner som er medlemmer av Sør-Vietnams FNL	17
*" Skoleklassen på åssiden "	18
*Til de progressive norske organisasjoner og alle våre venner	20

VI ØNSKER ALLE LESERE EN GOD JUL OG ET GODT NYTT ÅR

ADVOKAT NGUYEN HUU THO
(PRESIDENT I SØR VIETNAMS NASJONALE FRIGJØRINGSFRONTS
SENTRALKOMITE)

Nguyen Huu Tho er embetsmannssønn, født i Cho Lon i 1910.

Etter at han med glans hadde tatt juridisk embetseksamen i Frankrike, reiste han tilbake til Vietnam, arbeidet som advokat i flere år og vant respekt blant sine medborgere. Under den patriotiske krigen mot de franske kolonialister forsvarte han tappert motstandsfolk som ble brakt for retten, noe som gjorde at hans kolleger anerkjente ham som en verdig representant for den vietnamesiske intelligensia.

Han arbeidet militant i flere år på mange fronter, og i 1949 ledet han kampen som studentene, embetsmennene og de intellektuelle i Saigon-Cholon førte mot den kolonialistiske undertrykkelse, for demokratiske friheter og for en bedring av folkets levevilkår.

I 1950 spilte han en ledende rolle i den store demonstrasjonen som ble holdt den 19. mars mot amerikansk innblanding i den indokinesiske krigen, som viste seg i form av hjelp og tilskynding til franskmennene. For dette ble han arrestert og deportert til Lai Chau (Bac Bo) til 1952. Da Geneveavtalen ble undertegnet i 1954 opprettet han en fredsansjon i Saigon-Cholon hvor han opptrådte som vise-president. Igjen ble han holdt fangen og skiftet fra et fengsel til et annet i flere år. Med hjelp fra folket rømte han til de frigjorte områdene mens han ble holdt i husarrest i Phu Yen (sentrale Trung Bo) i 1961, og siden det har han vært ledende i motstanden mot de amerikanske aggressorene.

Tidlig i 1962 under Sør Vietnams Nasjonale Frigjøringsfrontens Første Kongress, ble han enstemmig valgt til formann i Frontens sentralkomite. I 1964 ble han enstemmig gjenvalgt av den Annen Kongress.

Ved sin store ansvarsfølelse, og ved hele tiden å leve i overenstemmelse med Frigjøringsfrontens, de væpnede styrkenes og det sørvietnamesiske folkets forventninger, har han ydet et stort bidrag til frontens lederskap, som i sin tur har brakt glimrende resultater til den hellige motstandskampen det sørvietnamesiske folket har ført.

ARKITEKT HUYNH TAN PHAT

REGJERINGSSJEF I DEN
PROVISORISKE REVOLUSJONÆRE REGJERING

Huynh Tan Phat er født i 1923 i My Tho provinsen. I 1936, mens han var arkitektstudent, arbeidet han i den demokratiske bevegelsen mot fascismen og kolonialismen, først under det franske herredømmet og deretter under den japanske okkupasjon.

Han var aktivist i kampanjene for utbredelse av det nasjonale språket og for hjelp til hungersnødens ofre i de nordlige deler av landet, såvel som i studentenes og elevenes patriotiske bevegelser.

Han var redaktør for tidsskriftet THANH NIEN (Ungdommen), et organ som støttet militant revolusjon; og han var en av stifterne for THANH NIEN TIEN PHONG, ungdommens avantgarde-bevegelsen. Han medvirket aktivt i den generelle oppstand i Saigon-Cholon-Giadinh i August 1945.

Etter at de franske kolonialister hadde okkupert Saigon igjen ble han arrestert for illegal virksomhet. I 1949 flyttet han til de frigjorte områdene og ble Direktør for Nam Bos Informasjonstjeneste, og deretter medlem av motstands- og administrasjonskomiteen for Saigon-Cholon Spesialområdet. Tilbake i Saigon, etter at Geneve-avtalen var underskrevet i 1954, ble han en av lederne for massebevegelsen mot USA-Diem regimets planlagte sabotasje av avtalene og mot den amerikansk aggresjon i Sør Vietnam.

I 1959 forlot han byen for de frigjorte områdene og ble Sekretær for det Sør Vietnamesiske Demokratiske Parti. Etterpå ble han valgt inn i Sentralkomiteen til Sør Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, og påtok seg samtidig oppgavene som viseformann i Presidiet, Generalsekretær i Sentralkomiteen, og President i komiteen for Saigon-Cholon-Giadinh distriktet.

Tidlig i 1965 var han leder for en delegasjon fra FNL til de Indokinesiske Folks Konferanse for styrking av vennskap og militant solidaritet i Pnom Penh.

FNL 10 ÅR - 20. DESEMBER 1970

Den 20. desember i år er det ti år siden dannelsen av Sør Vietnams Nasjonale Frigjørings Front (FNL). Fronten består av politiske partier, religiøse, sosiale og masse-organisasjoner som representerer forskjellige retninger i Sør Vietnam. FNLs mål er å bekjempe de amerikanske aggresorene og deres lakeier for uavhengighet, demokrati, fred, nøytralitet og velstand. Fronten har befridd fire femtedeler av landet i Sør Vietnam.

I DE FRIGJORTE OMRÅDENE I SØR VIETNAM

I tillegg til store seire på de militære, politiske og diplomatiske områder, har det vært stor framgang i de frigjorte områdene i Sør Vietnam de siste 10 år.

FOLKEMAKTEN - AV FOLKET - FOR FOLKET

Etter de vellykkede oppstandene i 1960 ble den første form for folkemakt opprettet i de frigjorte områdene - Folkets Selvstyringskomiteer. På den tiden var fiendens administrasjonsapparat knust og oppløst over nesten hele landet.

Folkets Selvstyringskomiteene har tatt seg av offentlige oppgaver såvel som motstandsarbeidet. De sørger for sikkerhet, orden, forsvaret, økonomien, utdannelsen, helsevernet og andre sosiale tjenester. De viktigste oppgavene er å få senking av jordrenten, fordeling av jord, organisering og mobilisering av menneskelige og materielle ressurser til motstandskampen.

I 500 Landsbyer, 182 Distrikter, 6 Byer og 44 Provinser

Folkemakt er nå opprettet med sine væpnede styrker, politiske organisasjoner og administrative organer. Etter Tet offensiven i 1968 valgte folket Revolusjonære Komiteer på en fri og demokratisk måte.

For befolkningen i de frigjorte områdene er valgdagen en stor festdag. I mange landsbyer gir høytalere opplysninger akkompagnert av sanger og folkedanser. Befolkningen

pynter seg i "søndagsklær" for å besøke valgurnene. Flyttbare urner taes hjem til de syke kvinner i barneseng og til geriljasoldatene på vakt.

Hittil er den revolusjonære makten opprettet i 1500 landsbyer, 182 distrikter, 6 byer og 44 provinser.

Den Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR)

I 1969 ble den militære, politiske og diplomatiske situasjon enda gunstigere. Dette gjorde at det var nødvendig med et sentralt organ for å sørge for alle innenriks og utenriks anliggender. En kongress av folkets representanter møttes den 6. juni 1969 med deltakere fra FNL, Vietnams Demokratiske Nasjonale og Fredelige Allianse, diverse andre organisasjoner, og forskjellige religiøse og patriotiske individer.

Kongressen valgte den Provisoriske Revolusjonære Regjeringen og FNL overførte sine statlige funksjoner til den nyopprettete regjering. PRRs dannelse er en milepæl i opprettelsen av folkemakten som begynte i 1960 med folkets Selvstyrrings Komiteer og som så fortsatte med valget av Folkets Revolusjonære Komiteer på alle nivåer.

KAMPEN FOR JORD

Sør Vietnam er hovedsakelig et jordbruksland og før krigen utgjorde bøndene 95% av befolkningen. Den vietnamesiske revolusjonen er altså hovedsakelig en revolusjon til frigjøring av bondeklassen. Siden sin opprettelse har FNL ført ut parolen "Jorda til de som dyrker den". Hittil er mer enn 2 100 000 mål jord tildelt bøndene (av 3 200 000 mål dyrkbar jord i Sør Vietnam). Bøndene er blitt herrer over sitt eget jord - de utvikler entusiastisk produksjonen, og dermed høyner de sin levestandard. Nå har 70% av bondefamiliene nådd levestandarden til mellombøndene; før var de fattige og jordløse.

Saigons Jordreform - en Svindel

Saigons såkalte Jordreform er i virkelighet en plan for å ta fra bøndene deres jord. Planen har sin opprinnelse i Washington med en \$40 000 000 bevilgning til bestikkelse

av de sørvietnamesiske jordeierne. Dette har den assisterende ^{for} administrator/USAs hjelpeprogram, Joseph A. Medenhall, innrømmet på Senatets Bevilgningskomites møte den 27. juni 1969. Planen er så kynisk at formannen i Senatets Underkomite for Utenriksoperasjoner, Otto E. Passman, noterte: "Det er merkelig at en amerikansk bevilgning blir gitt før Saigons jordreform er gjennomført." Svindelen i programmet til Thieu Ky og Khiem ligger i det at de ikke har særlig jord til fordeling på grunn av utvidelsen av de frigjorte områdene. Bøndene vinner ingenting, mens jordeierne får en godtgjørelse som vil nå opp i \$40 000 000.

EN SELVBERGINGS-ØKONOMI

De frigjorte områdene arbeider under parolene "Å produsere er å kjempe" og "Produksjonen er for seieren". Bøndene har parolen "Utvikle produksjonen året rundt".

I 1963 var det tre ganger så mye dyrkbar jord som i 1960. Siden 1965 har USA gjennomført kraftigere og kraftigere bombing og kjemisk krig mot jordbruket. Men risproduksjon har steget med fra 8% til 11,4% hvert år. Tidlig i år økte den dyrkbare jord med 31% i Phu Yen provinsen (nord for Saigon), og 15% i Mekong deltaet. I 1969 produserte hver mål gjennomsnittlig 4 til 5 tonn ris. Noen steder ble det høstet 6 til 7 tonn per mål. Til tross for fiendens kontinuerlige bombing-er (opp til 5000 granater på en natt), har landsbyen Tan Hoi på hovedvei nr. 4 holdt risproduksjonen på 5 tonn per mål.

Økende Avlinger

Jordbruksproduksjonens organisering er tilpasset krigsforholdene, og noen steder arbeider bøndene om natten. Man legger vekt på intensiv dyrking, økte avlinger og tekniske forbedringer. Bøndene selv går sammen i "arbeidsbyttebrigader", "gjensidige hjelpelag" og "brigader for gjensidig hjelp i produksjonen" for å overkomme vanskelighetene som skapes av naturkatastrofer og fienden.

For å kunne brødføde folket under alle forhold, er antall avlinger per år økt fra den tradisjonelle ene til 2 eller 3 per år. Bøndene har også brukt nye typer såkorn, som for

eksempel "ba trang" (3-månedes ris). Mange steder produseres det 2 risavlinger plus en av en annen type hvert år, slik at det er rikelig med mat.

La oss ta som eksempel provinsen MY THO (i Mekong deltaet) hvor korttidsfrø har vært brukt med det resultatet at risproduksjonen per mål er gjennomsnittlig 7 tonn (opp til 8,2 tonn på visse steder). I 1969 produserte denne provins 322 000 ton mat-forsyninger.

Utenom ris, som er hovednæringen, dyrkes det også kassava: denne trenger liten omsorg og vokser fort. En stor kampanje er satt i gang for kassava-dyrking, særlig i fjellområdene.

Befolkningen i de frigjorte områdene prøver også å forsyne seg selv med de daglige nødvendigheter. Jernarbeid, trearbeid, vevstoler, mattebutikker, tørkeovner for leirvarer, sukkermøller, fiskesaus-kjøkken, sepefabrikker osv. finnes overalt. For å overvinne utallige vanskeligheter, folk oppfinner alle mulige slags lure måter til å produsere hva de trenger. Mangler det for eksempel skole-saker?.... De nasjonale minoritetene Catu og Hre erstatter papir med bambusbiter kritt med leire, og blekk med blandinger av bark. På sykehusene kan man lage steriliseringskjeler av rakettkastere tatt fra fienden. Med en blekkboks, bambus og tre, og noen strenger fra en stål kabel fra et nedskutt fly kan man lage et musikk-instrument.

UTDANNING

Undervisning i de frigjorte områdene har hatt en framgangsrik utvikling under de vanskelige krigsforholdene.

Når en skole er ødelagt av amerikanerne blir den bygget opp igjen med en gang av landsbyboerne: i de stedene hvor bombingene er svært intens bygger folket skolene under jorden. Til tross for at klasserommene vanligvis er spredt, er de holdt godt vedlike. Alt etter forholdene i landsbyen går barna på skolen om morgenen, ettermiddagen eller kvelden. I regntiden i Mekong deltaet gjør båter tjeneste som klasserom.

Både lærerne og elevene er motstandskjemper. De kjemper mot de amerikanske aggresstorene som angriper landsbyen, og

også bekjemper de den degenererte utdannelsen som amerikanerne har innført: hva de vil ha er en nasjonal, demokratisk og vitenskapelig utdanning.

I 1970 var det i de frigjorte områdene 7100 elementær- og ungdomsskoler med nesten 1 000 000 elever. Mange provinser har også høyere skoler. I skoleåret 1969-70 økte elevtallet i NAM BO provins 2,5 ganger sammenlignet med året 1968-69. Bare i 1969 ble det bygget 600 nye skoler i regionen sør for Mekongelva. Nesten alle barn i skolealderen i de frigjorte områdene går på skole, mens i de områdene som kontrolleres av amerikanerne er barna berøvet utdanning (ifølge en embetsmann i Saigon den 21.9.70)

Kompletterende kurs for arbeidere, bønder, kader og kjemper har også vært utvidet. Når et område blir frigjort blir det umiddelbart satt i gang en kampanje mot analfabetisme, og når alle kan lese og skrive fortsetter de med de kompletterende kursene.

Et Vidunderlig Lys

En annen stor framgang i utdanningen er at 17 nasjonale minoriteter allerede har sitt eget skriftspråk. I deres skoler foregår undervisningen på deres eget språk og med lokale lærere. Det har aldri skjedd noe slikt før. Minoritetene sier "FNL har brakt oss et vidunderlig lys".

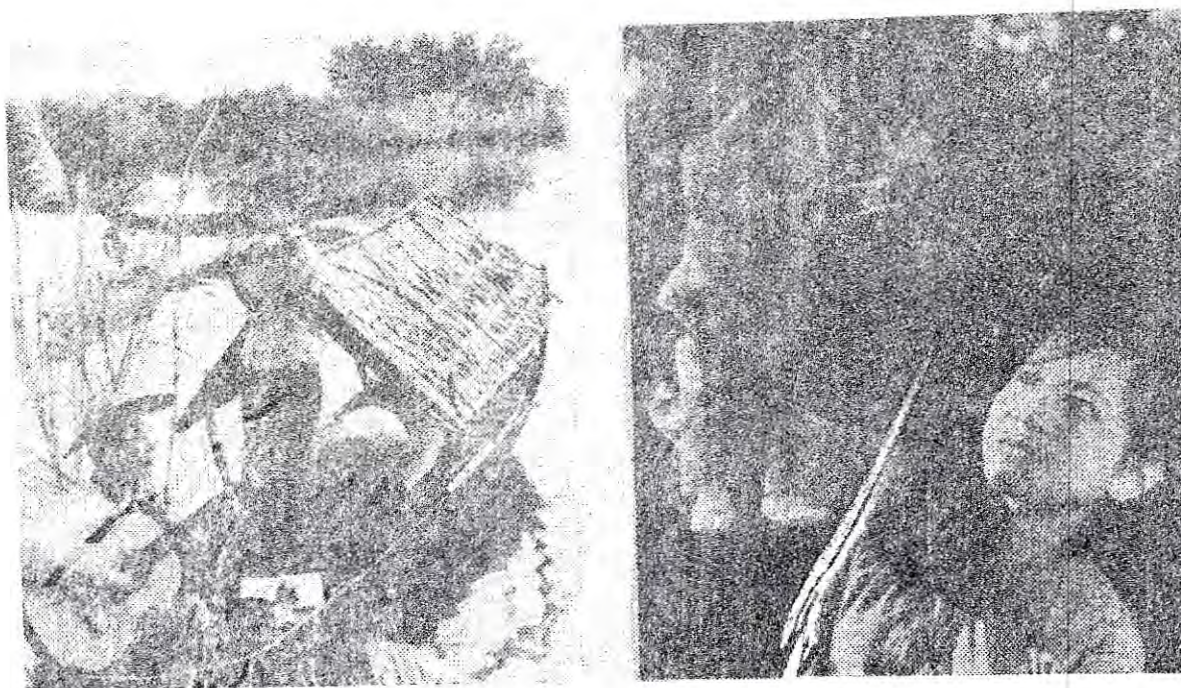
Hvert år blir titusener av lærere utdannet. De frigjorte områdene har en pedagogisk høyskole og mange lærerhøyskoler. I 1969 ble det utdannet 640 lærere i CAN THO provinsen (Mekong deltaet). Det er også spesielle skoler opprettet for utdanningen av de nasjonale minoriteter.

Skolebøkene er laget av FNLs undervisningskomite. Til tross for pengemangel og de tallrike vanskelighetene som krigen forårsaker, har trykkeriet til Giao Duc Giai Phong (Utdanning for Frihet) trykt hundretusenvís av skolebøker. De nasjonale minoritetene har sine egen skolebøker.

LITTERATUR OG KUNST

Den revolusjonære kampen har gjort at forholdene er

er fordelaktige for forfattere og kunstnere til å øke sine evner til å skape nye verker. Først og fremst konsentrerer FNL seg på oppgaven å gi undervisning og rettledning til de som kjemper på de litterære og kunstneriske frontene, og deretter til trykking og distribusjon av deres arbeid. Formene som blir brukt er svært forskjellige, både i litteratur - dikt, sang, fortellinger, eventyr - og i kunst - film, teater, dans, musikk, billedkunst. Innholdet gjenspeiler folkets mangesidige kamp i produksjonen og på slagmarken, deres optimisme og tro på den endelige seier.



I 1965 ble en stor litterær og kunstnerisk konkurranse organisert under navnet Nguyen Dinh Chien (navnet til en dikter fra slutten av 1800-tallet, som er kjent for sin heltemodig kamp mot de franske kolonialistene). 54 verker ble valgt ut og tildelt pris.

Siden Tet offensiven har forfattere og kunstnere konsentrert aktiviteten på kampen i byene. Mange verker har blitt skapt: mer enn 100 dikt, 200 musikalske komposisjoner og ca. 2000 malerier. I januar 1970 ble det organisert en stor

maleri-utstilling i et av de frigjorte områdene hvor det ble vist mer enn 2500 verker.

Sanne Kjemper



Flere dokumentarfilmer har vært laget trass i store vanskeligheter; 6 av dem er tildelt priser ved internasjonale filmfestivaler.

Forfattere og kunstnere arbeider under de vanskeligste forhold - de bruker omtrent en tredjedel av sin tid til gravng av tilfluktsgrøfter, og nok en tredjedel til matproduksjon. Mange av dem er sanne kjemper. Nguyen Thi, den siste i sin gruppe, kjempet mot fiender til siste patron, før han selv ble drept. Med geværet i en hånd og filmkameraet i den andre, filmet Phan Khac kampens hardeste episoder.

Jo hardere kampen blir desto mer føler massene nødvendigheten av et aktivt kulturelt liv. Mange profesjonelle sang- og dans-ensembler er opprettet på både provins- og sentral nivå; som for eksempel Frigjørings Ensemblet, PLAFs Ensemblet, Det Sentrale Fjellområdets Ensemble og mange andre. Flere amatørensembler er opprettet i FNL-organer, landsbyer, og hærenheter. Det blir holdt kurs i musikk, dramatikk og dans for å lære opp kunstnere til disse gruppene.

Den Nasjonale Kultur

I mange år har det vært holdt kunstneriske og filmforestillinger i nærheten av de okkuperte områdene, og noen av dem ikke så langt fra Saigon. Her er en kommentar fra en tilskuer som kom fra Saigon for å se forestillingen: "I byene er det avertert mange forestillinger, men de er bare bastardprodukter som er blandinger av amerikanske, britiske og japanske elementer som ikke har noen som helst forbindelse med vår kulturelle arv. Her, når man ser scenene, farvene og draktene, som frigjøringskunstnere presenterer, føler man stor glede og stolthet. Alt er svært nært og kjært, som om det var vår forfedres kjøtt og blod. Slikt gjenfinnes ikke i noen blanding importert fra utlandet."

Andre tjenester og organer for kulturspredning har også blitt opprettet i de frigjorte områdene; radio, kino, forlags-hus; hundrevis av aviser og tidsskrifter publiseres på vietnamesisk og på fremmede språk. De sentrale forlag er Frigjørings Forlaget, PLAFs Forlag, og WASP, barneforlaget.

HELSE- OG SYKEVESEN

Helsetjenesten har klart å organisere et utstrakt nett helt ned til på landsbynivå. Hver familie i de frigjorte områdene har en liten pose med alle nødvendige medikamenter, og familiemedlemmene får undervisning i å gi førstehjelp.

Hver landsby har sykehjelpere som tar seg av det almenne helsevern og hjelper sårede og skadede. Mange kommuner har sine egne helsestasjoner, fødestuer og førstehjelpsgrupper som tjener geriljaenheter og politiske demonstranter. I hvert distrikt finnes det et sykehus, og polyklinikker på provins- og sentralt nivå. Dessuten er tusenvis av ambulerende medisinske hjelpelag aktive i byene. Det er grupper for eks. for forebyggende medisin, for kirurgi, for hjelp til giftstofframmede personer, som arbeider i bygdene.

Den sivile sanitets- og helsetjenesten arbeider effektivt under disse parolene: "Først forebygg sykdommer" og "Foren den moderne med den tradisjonelle legeskunst."

Foredrag om metoder for å bekjempe epidemier og

amerikanernes spredning av giftige kjemikalier blir organisert overalt. De nasjonale minoriteter har gitt opp usani-
tære vaner og tar nå medisiner i steden for å stole på sine
amuletter og hexekunster.

Regelmessig undervisning i barnepleie gis til mødre. I
det vestlige NAM BO (sør for Mekong-deltaet) fikk 6000 kvinner
medisinsk pleie, og 12000 kvinner og barn ble vaksinert av
Helsevernets Gynekologiske Tjeneste i de første fem måneder
i 1970.

Medisinsk Pleie og Sykehusopphold Gratis

Til tross for at de lever under krigsforhold får folket
i de frigjorte områdene gratis medisinsk og sykehus pleie.
Takket være det utstrakte helsenettet FNL har opprettet, har
det aldri vært epidemier i de frigjorte områdene i de siste
årene, mens i de okkuperte områdene har det ofte vært større
epidemier. FNL har mange ganger sendt sine underjordiske me-
disinske "punkt"-lag dit for å få slutt på epidemiene og
hjelpe folket. Det er ikke noe å forundre seg over at mange er
kommet til FNL fra de okkuperte områdene for å få behandling.
Helsestasjonene gjennomfører også forsøksarbeid ved å bruke
lokale produkter for behandlingen av forskjellige sykdommer.
Det er oppdaget at tradisjonelle medikamenter kan redde
ofrene fra giftige kemikalier.

I 1969 har farmasøytiske laboratorier greidd å produsere
15 forskjellige medisiner på stedet. Hittil har de kommet med
følgende lokale produkter: 24 tradisjonelle legemidler, 22
moderne, 6 Filatover, mange slags vitaminer, anti-kolera og
anti-typhus vaksiner, død BCG, osv.

Foruten den medisinske skolen i jungelen, er det skoler
for utdanning av helsepersonell av alle slag. Det er også
opprettet medisinske skoler i fjellområdene til utdanning
av legeassistenter blant de nasjonale minoritetene.

TI FRAMGANGSRIKE ÅR

Den 20. desember 1970 vil det sørvietnamesiske folket med stolthet og begeistring feire det 10. jubileum for Sør Vietnams Nasjonale Friggjøringsfronts (FNL) dannelse.

I 1954 endte det vietnamesiske folks motstandskrig mot de franske kolonialistene med seier. Geneve-avtalen om Indokina anerkjente høytidlig Vietnams uavhengighet, suverenitet, enhet og territoriale integritet. Imidlertid var USA-imperialistene, som siktet på å få kontroll rundt omkring i verden, uvillige til å akseptere Vietnam som et uavhengig og suverent land utenfor imperialistisk herredømme.

Like etter 1954 intervenerte USA-imperialistene direkte i Vietnam, i hensikt å gjøre Sør Vietnam til en av sine nykolonier og militære baser. De krenket avsindig Geneve-avtalen, bygget opp i Sør Vietnam et diktatorisk og fascistisk marionette-regime ledet av sin lakei Ngo Dinh Diem og satte opp en hær av leiesoldater som de trente og kommanderte.

Fra 1954 til 1959 gjennomførte USA en ensidig, barbarisk og middelaldersk krig mot det sørvietnamesiske folket. Titusener av mennesker ble massakrert, hundretusener fengslet og torturert, og millioner sivile inngjerdet i konsentrasjonsleirer. Det fantes derfor ingen annen vei for det sørvietnamesiske folket enn å reise seg, for å redde seg selv og fedrelandet fra det amerikanske herredømmet.

Under de kraftige opptøyene i 1959 og 1960 greide det sørvietnamesiske folket å utrydde mesteparten av fiendens tvangsapparat rundt omkring på landet, og vant dermed selvbestemmelsesrett, retten til å organisere et frittliv, å kjempe mot USA-Diem regimet. Da oppsto et presserende problem! For å kunne slå de amerikanske imperialistene, fienden som var rustet med et stort militært og økonomisk potensial, måtte folket være organisert og ledet.

Den 20. desember, 1960, ble Sør Vietnams Nasjonale Friggjøringsfront dannet. FNLs vilje til å utføre denne historiske oppgaven gjenspeiles i deres linje å forene hele folket, alle klasser, nasjonaliteter, politiske partier, organisasjoner,

religioner, samfunn og patriotiske individer uten å skille mellom deres politiske standpunkter så lenge de er rettet mot de amerikanske aggressorene og deres lakeier med den hensikt å bygge et uavhengig, demokratisk, fredelig, nøytralt og velstående Sør Vietnam.

Under FNLs fane for nasjonal redning, har det sørvietnamesiske folket sluttet seg tett sammen, og ved å vise sin jernharde vilje til "heller å dø enn å leve som slaver", har de oppnådd ærefulle seire i de siste ti årene.

Fra 1961 til 1964 intensiverte det sørvietnamesiske folket og dets hær de væpnete kamper over hele landet, slo tilbake det amerikanske "spesialkrigs"-strategi, tilintetgjorde 300 000 av fiendens styrker og reduserte marionetteregjeringen til små lokale baseområder, som førte til at USA ble tvunget til å drepe sin mest trofaste tjener, Ngo Dinh Diem.

I et forsøk på å redde situasjonen har USA siden 1965 sendt amerikanske ekspedisjonskorps og satellitttropper til Vietnam som regelrette okkupasjonsstyrker. Samtidig har de ført en ødeleggeskrig mot Den Demokratiske Republikken Vietnam (DRV). Med mer enn million soldater, både marionette- og satellittstyrker (derav en halv-million amerikanske), trodde USA at de kunne knuse på kort tid den revolusjonære bevegelsen i Sør Vietnam med sin "lokalkrig"-strategi.

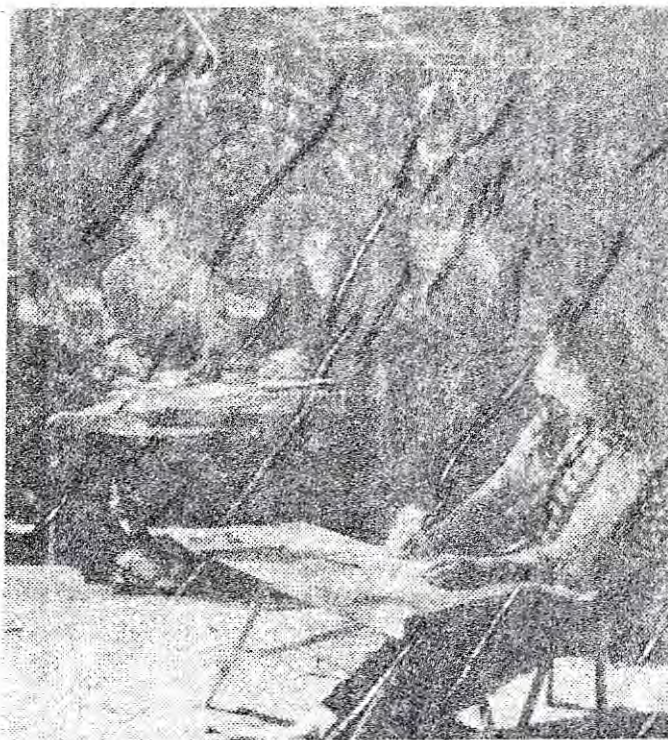
Men hva som skjedde var at folket og hæren i Sør Vietnam under FNLs klarsynte ledelse slo amerikanernes to strategiske offensiver i tørkeperiodene 65/66 og 66/67, uskadeliggjorde 128 000 GIs og satellitttropper, og begynte å slå den amerikanske "lokalkrig"-strategien.

Våren 1968 gjennomførte det sørvietnamesiske folket og hæren generelle offensiver og revolter, angrep fienden på alle slagmarker, selv i byene, i fiendens nøkkelbaser og kommunikasjonslinjer, og drepte eller såret omkring 200 000 fiendelige tropper, ibefattet 60 000 GIs og satellitttropper. Disse store seire var et viktig vendepunkt i kampen mot USA-imperialistene, for nasjonal redning av det sørvietnamesiske folket. De store seirene og den framgangsrike kampen til folket i nord i deres kamp mot den amerikanske ødeleggeskrigen, tvang USA til betingelsesløst å slutte bombetoktene

over DRV's territorium og til å sitte ned ved forhandlingsbordet i Paris med deltakere fra Sør Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront.

I tillegg til de militære seire, har de frigjorte områdene vært utvidet og konsolidert, og nå inbefatter de 80% av landet og 75% av befolkningen i Sør Vietnam. Et system bygget på folkemakt ble opprettet på grunnplanet, og opp til sentralplanet i og med opprettelsen av Republikken Sør Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjeringen i juni 1969. Folkets revolusjonskomiteer er etablert i 1500 landsbyer i de frigjorte områdene, i 182 distrikter, 6 byer og 44 provinser over hele Sør Vietnam. Revolusjonær makt sørger samvittighetsfullt for forbedringer av folkets kår i alle områder. Mer enn 2 millioner mål dyrkbar jord (av 3,5 m. mål i hele Sør Vietnam) er tildelt bøndene.

Produksjonen i de frigjorte områdene har steget, til tross for amerikanske bombetokter og spredning av giftstoffer. Bøndenes levevilkår stiger stadig høyere - mer enn 70% av bondefamiliene har nådd middelbøndenes levestandard.



Utdannelses- og kultursektorene utvikles kontinuerlig: det er nå 7100 skoler av alle slag med nesten en million elever og studenter. Det er særlig verd å merke at det nå er 17 etniske minoriteter (av alle 30 minoriteter) som har fått sitt eget skriftspråk.

Helsevesenet er bygget ut fra det sentrale nivået til landsbygdene og gir gratis behandling til folket. Et nytt meningsfylt og lykkelig liv råder i de frigjorte områdene, som oppmun-

trer folk av alle strata til deltagelse i produksjonen og kampen, og gjør at de frigjorte områdene danner en solid bakgrunn for fronten.

I byene og de større landsbyene, sellom de lever i fiendens klør og i undertrykkelse, er det forskjellige deler av folket - arbeidere, studenter, intellektuelle, buddhister, forretningsmenn og marionettehærens krigsinvalider - som kjemper konsekvent for en forbedring av leveforholdene, for demokrati og mot det diktatoriske og fascistiske regimet under Thieu, Ky og Khiem, som ikke representerer noen som helst. Disse motstandere krever at USA trekker seg ut av Sør Vietnam, at det sørvietnamesiske folkets selvbestemmelsesrett respekteres og at en fredelig, demokratisk administrasjon blir opprettet. Disse kampene tvinger USA og marionettene inn i en dypere isolasjon og øker motsetningene i deres situasjon.

På det internasjonale område er det sørvietnamesiske folkets oppriktige kamp møtt med sympati og hjelp fra fredselkende folk verden over, USA inkludert. USA-imperialismen har aldri vært så fordømt og isolert som den nå er. Progressive verden over hilser varmt og støtter det korrekte standpunkt og den gode vilje til FNL og Republikken Sør Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering i deres løsning til Vietnam-problemet, som er gjenspeilet i den generelle 10-punkts løsning fremlagt den 8. mai, 1969, og videre forklart av Utenriksminister Mme. Nguyen Thi Binh ved Paris forhandlingene den 17. september 1970.

USA må slutte sin aggresjonkrig, trekke ut av Sør Vietnam betingelsesløst alle sine tropper og alle de som tilhører andre land i amerikanernes leir, og la det sørvietnamesiske folket/^{bestemme} sine egne interne saker uten utenlandsk innblanding. Dette er det lovlige krav til det sørvietnamesiske folket som har lidt under den bitreste aggresjonskrig i historien.

Til tross for å ha lidt sterke tilbakeslag, fortsetter USA hårdnakket å følge sin aggressive politikk ved gjennomførelsen av "vietnamiseringen" av krigen, som har som mål å få realisert Nixons teori om "å bruke vietnamesere til å kjempe mot vietnamesere" (å skifte farven på likene); og

dermed å forlenge krigen i Sør Vietnam. De har fortsatt å styrke Saigon-regimet og hæren som sitt redskap i gjennomførelsen av den amerikanske neo-kolonialismen i Sør Vietnam.

Med "vietnamiseringen" av krigen prøver USA-imperialistene å vinne militære seier på slagmarken, som ville gi USA en sterk forhandlingsposisjon ved Parisforhandlingene, og dermed tvinge det sørvietnamesiske folket å akseptere sine uriktige betingelser.

Derfor strever imperialistene med å gjennomføre et "akselerert passifiseringsprogram", "spesiell passifisering" og kampanjen "For Folket" som forårsaker flere og flere blodige forbrytelser mot det sørvietnamesiske folket både i byene og på landet.

Samtidig er aggresjonskrigen i Laos opptrappet og en skamløs invasjon av Kambodsja har utvidet krigen til hele Indokina. De har også skamløst tråkket på sitt løfte om betingelsesløs bombestans med hensyn til DRV. Den 21. november 1970 ble utallige amerikanske fly sendt til å angripe mange tettbeboede strøk på DRV's territorium. Dette er en trussel om en videre utvidelse av krigen og er i strid med Nixons såkalte 'fredsinitiativ', som er fordømt av det amerikanske folket selv: "Vietnamisering er ikke fred" (Newsweek 23.11.70); "Vietnamiseringen er en løsning som ikke fører til fred men til utvidet krig"; "Nixons mål i Vietnam er ikke en politisk løsning men en militær seier under et annet navn" (IHT 24.11.)

Ved å følge denne aggressive linjen har USA-imperialistene forsøkt å unngå de grunnleggende problemene - tilbaketrekking av alle amerikanske tropper fra Sør Vietnam, og respekt for det sørvietnamesiske folkets fundamentale rettigheter - og dermed fastlåser de de Parisforhandlingene om Vietnam.

Men hvor hårdnakkete de enn måtte være, kann USA-imperialistene ikke unngå nederlag. Vietnamiseringen av krigen er en strategi som vokste ut av først "spesialkrigens" og deretter "lokalkrigens" nederlag. "'64 optimisme, '68 nederlag, '70 ingen håp." Dette korte sitat av A.J. Languth (New York Times 4.10.70. gjenspeiler klart USAs fiasko i Sør Vietnam. Det finnes ikke krefter som kan redde USA og deres lakeier fra total nederlag.

Mens det sørvietnamesiske folket, sammen med sine slektninger i nord og de vennlige Lao og Khmer folkene feirer Sør Vietnams Nasjonale Frigjøringsfrontens tiårsdag, er de akkompanjert av sterk støtte og sympati fra progresive verden over, amerikanske borgere inkludert, som er bestemt på å støtte deres intensivering av motstandskrigen mot den amerikanske aggresjon, for nasjonal redning som vil føre til total seier i frigjøringen av Syden, oppheving av presset mot nord, og en framskynding av den fredelige gjenforening av fedrelandet.

ORGANISASJONER SOM ER MEDLEMMER AV SØR VIETNAMS FRIGJØRINGS
FRONT

Vietnams Revolusjonære Folkeparti
Sør Vietnams Radikale Sosialistisk Parti
Sør Vietnams Demokratiske Parti
Tay Nguyen (sentrale fjellområder) Selvstyre Bevegelsen
Fagforeningsforbund for Frigjøringen av Sør Vietnam (tidligere
Arbeiderforbund " " " " ")
Bondeforbund for Frigjøringen av Sør Vietnam
Kvinneforbund " " " " "
Ungdomsforbund " " " " "
Skoleelevers og Studentenes Forbund for Frigjøringen av Sør
Vietnam
Folkets Revolusjonære Ungdomsforbund
Forbund for Tidligere Motstandskjempere
PLAF - Folkets Våpnede Frigjøringsstyrker
Forfatter- og Kunstner-Forening for Frigjøring
Patriotiske Lærerforbund
Patriotiske og Demokratiske Journalisters Forening
Fabrikanter og Forretningsdrivendes Gruppe
Patriotiske Buddhisters Forbund
Katolikker Viet Gud og Fedrelandet
Hoa Hoa Tilhengere for Moralsk Gjenoppliving
Luc Dao Buddhist i Vietnam
Cao Dai Tien Thien Sekt
Protestantere Gruppering

Røde Kors for Frigjøring
Komiteen for Forsvar av Verdensfred
Den Afro-Asiatiske Solidaritetskomiteen
Komiteen for Solidaritet med Folket i Latin Amerika
Komiteen for Solidaritet med Folket i de Forente Stater
Komiteen for Kvinners og Barns Beskyttelse

ORGANISASJONER SOM SAMARBEIDER MED SØR VIETNAMS NASJONALE
FRIGJØRINGSFRONT

Vietnams Nasjonale, Demokratiske og Fredelige Alliansen
Komiteen for Konsolideringen av Fred og Sameksistens
Binh Xuyen Patriotiske Styrker
Lederne for Statskuppet den 11.11.1960

En Glimt fra Sør Vietnams Frigjorte Områder

SKOLEKLASSEN I ÅSSIDEN

Den kvinnelige geriljasoldat ledet meg en snarvei langs åskanten, til skoleklassen. Babyen, som hang fastbunnet på morens rygg, sov uforstyrret. Hodet dinglet og svingte etter morens marsjrytme. Hun fortalte meg om klassen i hennes "buon" (navn på landsby til BA NA-minoriteten) mens vi gikk. Gjennom stemmen merket man hennes stolthet over de forandringer som hadde skjedd på hennes hjemsted.

Skoleklassen befant seg på en kjempemessig steinhelle, under et gammelt lauvrikt og skyggefullt tre. Fra ytterkanten og innover var det kommunikasjonsgrøfter og en eng pigget med bambuspåler. Rett ved siden av hellen var det store hulrom gravd inn i fjellet: de var tilfluktsrom, i tilfelle fienden skulle, som de gjorde fra tid til annen, beskytte åssiden med artilleri.

Omtrent 30 elever, jenter og gutter, satt på seks benkerader, men rundt under treet var det også mange andre. Fra Y Trup, den eldste, med snehvit hår, til unge jenter som satt og vevet mens de hørte på forelesningen. Gården var propellen fra et amerikansk helikopter som lands-

byens geriljasoldater hadde skutt ned. Læreren var en kjemper fra frigjøringsfronten. Han underviste med maskinpistolen hengende fra skulderen, alltid rede til å forsvare sin klasse hvis fienden skulle komme. Hans seksjon sendte ham hit for å hjelpe folk i denne minoriteten å lære å lese og skrive sitt eget språk. Han meddelte meg at han hadde 4 års praksis i yrket. Men han måtte innrømme at det var allikevel et vanskelig yrke. Særlig når det ^{var} første gang BA NA- minoriteten kom i kontakt med sitt eget skriftspråk, som FNL hadde laget for dem - 24 hovedbokstaver å lære var ikke noe lettvint!

Alle guttene hadde med seg armbrosten sin på skole. Ofte under timen ble klassen raskt omdannet til en skytebane,, når de oppdaget en spurvehauk som skulle angripe noen små kyllinger. Det var ikke noen jobb å håndtere disse karene! De var mer glade i å klatre opp i trærne, bade i bekken og leke gjemsel i skogen enn å sitte på skolen. Bare i timen hvor de gjentok etter læreren når han deklamerte dikt var de glade: "MANG GIANG* rekker så høyt som '9-etasjer sky"

Men bare kom dere amerikanere, så vil nok våre soldater skyte dere i senk!"

Etter at læreren hadde forklart og når de forstod meningen, applauderte og sang de. Jentene, litt røde i kinnene når de så på læreren, sluttet seg til koret. De som var litt eldre, og som hadde med seg musikkinstrumenter, spilte og sang også.

Jeg har besøkt ganske mange klasser, men denne var helt spesiell. God vilje hos både læreren og elevene har skapt en ny livsstil i dette fjerne fjellområdet- på samme måte som i de frigjorte soner på sletten. Y Trup, den eldste, sa "Vi må lære den skriften som FNL har laget til oss - likesom våre brødre der nede på sletten."

Jeg forlot skolen. Langt borte fra hørte man gjenlyd fra artilleriild. Lærerens seksjon kjemper der borte. På sin måte kjemper han også her - for å tilby disse landsmenn, som han betrakter som sine egne, en videre horisont.

Nå er jeg nede ved foten av åsen, men man hører fremdeles elevene som gjentar etter lærerens dikt - sammen med klangen av gong-gong og "ploong-bop" (musikkinstrument) som overdøver drønnene fra fiendens fly og kanoner.

* Mang Giang: navn på et fjellpass

(Utdrag fra GPA - Frigjørings-
nyhetsbyrå.)

TIL DE PROGRESSIVE ORGANISASJONER I NORGE
OG ALLE VÅRE VENNER

HJERTELOG TAKK FOR ALL STØTTE!

MED ET OPPRIKTIG HÅP OM VIDERE NÆRT SAMARBEID!

Helt fra opprettelsen av Republikken Sør Vietnams Provi-
soriske Revolusjonære Regjeringens Informasjonsbyrå her i
Oslo, har vi mottatt varm sympati og støtte fra mange prog-
ressive partier og organisasjoner, såvel som lykkønsker og
oppmuntringer fra utallige norske venner. Vi vil benytte
denne anledning til å gi uttrykk for vår oppriktige takk til
alle disse partier, organisasjoner og venner som støtter oss
med sin sympati.

Det gode forhold mellom oss har kommet til uttrykk på
mange forskjellige måter, særlig denne:

Fra mange progressive norske partier, organisasjoner og
privat-personer har vi mottatt en mengde materiell støtte, i
første rekke i form av arbeidslokaler, kontorutstyr o.a. som
i vesentlig grad har hjulpet oss i vårt arbeid. Vi betrakter
disse gavene fra våre norske venner som et bidrag fra det
norske folk til det sørvietnamesiske folk i dets rettferdige
kamp mot de amerikanske aggressorene.

Vi har fått en rekke innbydelser fra en rekke progressive
norske organisasjoner og politiske partier til å delta i åpne
massemøter til støtte for Vietnam, i Oslo og mange andre
norske byer som Trondheim, Gjøvik, Lillehammer, Kristiansand,
Kongsberg, Stavanger osv. Vi er de første til å beklage at
arbeidsmengden i Informasjonsbyrået har hindret oss i å
imøtekomme alle innbydelsene. Vi håper dere vil unnskylde oss.
Vi skal gjøre så godt vi kan for Dere i nærmeste fremtid.

Det er verdt å merke at på alle de ovennevnte møter ble
det uttrykt ikke bare varm sympati for det sørvietnamesiske
folkets kamp, men uforbeholden støtte i form av de mange
kraftige uttalelser til fordømmelse av den amerikanske

aggresjonskrig mot Vietnam. På vegne av vårt folk vil vi gi uttrykk for vår dype takknemlighet til alle dere, kjære norske venner.

Vi har mottatt store mengder brev fra forskjellige hold i Norge som gir uttrykk for glede over utgivelsen av bulletinen, og med ønsker om å få den og annet materiale tilsendt. Vi ser på alle Deres brev som viktige bidrag til vårt arbeid. De er også en illustrasjon av den omsorg og sympati som våre norske venner føler for det vietnamesiske folket. Takk, kjære nordmenn. La oss benytte anledningen til å be om unnskyldning til en rekke norske venner som har skrevet og bedt om grundigere materiale om vietnamesiske historie, geografi, økonomi o.l. Vi har ennå ikke svart på disse henvendelsene, men vi vil komme tilbake til saken så snart vi får slikt materiale til Informasjonsbyrået.

Vi mottar fortsatt brev fra våre venner i USA, Sverige og andre land. Vi vil gjerne takke også disse venner for sin interesse for vår sak.

Av hensyn til bulletinenes begrensede omfang gjengir vi her bare noen få illustrasjoner av det nære og gode forholdet mellom progressive norske partier, organisasjoner og privatpersoner og oss. Dette forhold vil med sikkerhet bli både bedre og fastere.

Fra et brev til Oslo Stein- Jord- og Sementarbeidernes Forening

"Vi har fått en skrivemaskin som er sendt som gave til PRRs Informasjonsbyrået fra Deres fagforening. Vi takker Dere hjertelig for Deres varme støtte.

"Vi betrakter det ikke bare som en gave men også som en virkelig hjelp fra Deres fagforening. Det stimulerer og oppmuntrer oss i utførelsen av vårt arbeid.

"Vi vil igjen takke Dere for SJS Foreningens hjelp.

Informasjonsbyrået.

Fra et brev til Norges Kommunistiske Parti

"Vi vil på denne måten takke Dere veldig mye for Deres gave, en elektrisk skrivemaskin, som nylig ble levert til vårt kontor.

Vi betrakter dette ikke bare som en gave men som et tegn på Deres virkelig støtte, som skaper gunstige forhold som betyr at arbeidet vårt kan utføres med stor framgang.

Vi vil ta denne anledning til å igjen takke Dere alle så mye og vi ber ^{at} vår dyp takknemlighet blir overført til det Norske Kommunistiske Parti.

Informasjonsbyrået

NOEN KOMMENTARER FRA VÅRE LESERE

- * Mange brev som vi får slutter på denne måten:

"Leve seieren i folkekrigen!"

"FNL og folket seirer!"

- en leser i Sør Helgeland

- * Et brev fra "Ørientering":

"...Vi vil gjerne få ønske dere til lykke med en interessant og godt redigert trykksak."

- * Fra en leser i Sørlandet:

...."Nettopp i en tid hvor frihetsfakkelen blir tent omkring på vår blodige klode, må vi følge med. Fascismen og imperialismen vil ikke la dette skje uten å ta i bruk alle sine midler. Og vårt lille Norge kan ikke alltid fortsette med å sitte på gjerdestolpen.

"Et ønske: Må Vietnams folk snart få oppleve seieren og Indokina bli fritt for spekulanter, aggressorer og quislinger."

- * Et brev fra Arbeidskollektivet i Oslo:

"...Vi vil uttrykke vår stor glede ved opprettelsen av Den Provisoriske Revolusjonære Regjeringens Informasjonskontor i Oslo. Dette er et riktig steg framover i kampen mot imperialismen.".....

* Fra en leser i Nord Norge:

".....Jeg er imponert over det initiativet Mme. Nguyen Thi Binh har kommet med for å oppnå fred i det ulykkelige Vietnam. Jeg er imponert fordi det er så konsekvent preget av godvilje, og så gjennomsyret av demokratisk tankegang. Når imperialistene ikke er villige til å godta det, er det bare et nytt bevis på det ansvarsløshet som er karakteristisk for disse folk og eventyrpolitikken deres.".....

.....

Fra Kongsberg AULs Vietnam-møte den 29.10.70

"På bakgrunn av vår tidligere kamp mot de tyske nazisternes aggresjon og Norges historiske kamp for nasjonale selvstendighet, forstår vi fullt ut våre brødre i Vietnam i deres kamp i dag. Vi vil med dette gi vår fulle støtte til dem!"

ANDRE RESOLUSJONER:

"Sosialistisk Forum vil vise sin solidaritet med det vietnamesiske folket ved å gi sin fulle støtte til FNLs åttepunkts forslag og det vietnamesiske folkets kamp for en rettferdig løsning i Vietnam konflikten. Sosialistisk Forum krever Norges anerkjennelse av PRR som den eneste lovlige regjering i Sør Vietnam."

-Sosialistisk Forum,
Kristiansand, 10.10.70.

"Krigen i Vietnam kan bare stoppes og folket i Sør Vietnam kan bare få sin frihet ved gjennomførelsen av PRRs 8-punkts program.....Vi uttaler vår fulle solidaritet med det sørvietnamesiske folks mangeårige kamp mot den amerikanske aggresjon og for at de snarest mulig må få bygge sitt land i fred og etter folkets egne ønsker og behov....."

29.10.70. -Stavanger Faglige Samorganisasjon med AUF, KU og SFU

"Vi gir vår fulle støtte til den kamp som føres under ledelse av den Provisoriske Revolusjonære Regjeringen og FNL for å slå de amerikanske imperialistene tilbake. Vi vet at deres kamp vil bli kronet med seier, og at fredselkende folk over hele verden støtter deres rettferdige kamp mot den amerikanske imperialismen...."

-Vietnambevegelsen i Norge

"Solidaritetskomiteen for Vietnam støtter PRRs nye fredsfor-
forslag og ser det som et viktig bidrag i det sørvietnames-
iske folks frigjøringskamp på den diplomatiske og politiske
fronten. At USA og Saigon ikke har villet diskutere dette ær-
lige forslaget nærmere er et nytt bevis på at Nixon og Thieu
bare vil sabotere fredsforhandlingene og bringe dem til taus-
het for verdensopinionen."

-Solidaritetskomiteen for
Vietnam 8.10.70.

Vi vil med glede meddele at Infomasjonsbyrået har fått en ny
og permanent adresse:

REPUBLIKKEN SØR VIETNAMS
PROVISORISKE REVOLUSJONÆRE REGJERINGENS
INFORMASJONSBYRÅ,
P.B. 8317 HAMMERSBORG,
OSLO 1.

POSTGIROKONTO NR. 20 91 36

La oss samtidig gjøre oppmerksom på at vårt Informasjonsbyrå
her i Oslo vil være behjelpelig med å videreførme hilsener
fra alle partier, organisasjoner eller enkeltpersoner til
Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering
og Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront (FNL) i anledning
10-års jubileet for FNLs opprettelse.

Informasjonsbyrået kontaktes over telefon ved å ringe 20 15 79

(TRYKKSAKER)

RSVNS PRRS Informasjonsbyrå
PB 8317-Hammersborg, Oslo 1